

Viacrucis. Catorzena estació: No hi ha dolor com el meu

Collbató

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Camí del Viacrucis (muntanya de Montserrat)
Emplaçament	Entre la capella de la Soledat i el monestir
Alçada:	760

Coordenades:

Latitud:	41.59149
Longitud:	1.83718
UTM Est (X):	403084
UTM Nord (Y):	4605074

Classificació

Número de fitxa	08069-170
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Abstracció
Segle	XX
Any	1975
Autoria de l'element:	Domènec Fita Molat
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Hi falta la placa amb la llegenda
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada
Titular:	Monestir de Montserrat, (08199)

Fitxes associades:

[Viacrucis. Sisena estació: la Verònica eixuga el rostre de Jesús](#)

[Viacrucis. Desena estació: Jesús és despullat](#)

[Viacrucis. Novena estació: Jesús cau per tercera vegada](#)

Viacrucis. Setena estació: Jesús cau per segona vegada

Viacrucis. Cinquena estació: Jesús és ajudat pel Cirineu

Viacrucis. Quarta estació: Jesús amb la Creu

Viacrucis. Tercera estació: Jesús cau per primera vegada

Viacrucis. Segona estació: Jesús carrega la Creu

Viacrucis. Primera estació: Jesús és condemnat a mort Via Crucis: 1a estació.

Viacrucis. Vuitena estació: Jesús consola les dones de Jerusalem

Autoria de la fitxa Assumpta Muset Pons

Data de registre de la fitxa: dl., 28/02/2011 - 01:00

Descripció

Escultura molt esquemàtica feta amb ferro i formada per un pedestal triangular i un mural rectangular on es representa la catorzena estació del camí del Calvari, quan Jesús es col·locat a la falda de la seva Mare. La placa rectangular de sota ha desaparegut.

Història

Entre els anys 1904 i 1919 els arquitectes Enric Sagnier (1858-1931) i Eduard Mercader aixecaren un viacrucis amb escultures d'Eusebi Arnau (1854-1934) i Joan Pujol, que foren finançades per diverses associacions i aterrades l'any 1936, al començament de la Guerra Civil. Un cop acabat el conflicte, l'abat Escarré convocà diversos artistes per tal que dissenyessin un nou viacrucis i col·laboressin en l'embelliment del monestir. El projecte es va fer en dues etapes. En la primera hi treballaren Francesc Jubenteny i Margarida Sans Jordi, i en la segona Domènec Fita.

El conjunt està integrat, doncs, per dos grups d'obres, d'autors i estils diferents. Les quatre primeres són escultures exemptes i de cos sencer fets amb pedra, que representen, a part de la creu, Jesús, la Verge, la Magdalena, Sant Joan, Josep d'Arimatea i dos soldats. Les resta són metàl·liques i estan formades per sengles plafons que representen, de manera esquemàtica, des de la cinquena fins a la onzena estació, ja que les tres últimes han estat retirades.

El viacrucis és un acte de devoció que consisteix a resseguir els episodis del camí del Calvari que Jesús va fer amb la Creu al coll, des de la casa de Pilat fins al Calvari. Els creients ressegueixen les estacions pregant i amb la voluntat d'identificar-se amb el seu patiment i amb la resurrecció promesa per Déu Pare a tots els qui creuen en Ell.

Bibliografia

SOLIAS, Josep M., Juana María HUÉLAMO i Susana LAUDO (s/d), Inventari del patrimoni cultural del Parc Natural de la Muntanya de Montserrat, Barcelona, Generalitat de Catalunya, p. 45.

